

CENTRE CATALA

BUTLLETI MENSUAL D'INFORMACIO PER ALS SOCIS

ANY IV - Febrer-Març-Abril 1955

CARACAS: PINTO A GOBERNADOR, 143-A Telf. 94.320 Nos. 34-35-36

Xè. ANIVERSARI

Entrats ja en primavera, arribem a l'abril que hem caracteritzat com el mes de les roses de seda viva i dels aniversaris de joia intensa, de manera que el millor de la nostra vida patriòtica es compta per abrils com l'edat de les noies tendres.

Enguany, però, el Xè aniversari de la fundació del nostre Centre Català, agabella l'atenció del nostre comentari, per sobre de les altres commemoracions abrilenques.

Deu anys! Un instant evanescent, en la història dels pobles; la infantesa, en la creixença humana; però una major d'edat i una plenitud, en la vida de les agrupacions, exposades sempre a les velleïtats dels socis i a les travetes dels adversaris.

Una oreneta no fa primavera, ni una flor no fa estiu, ni un any no fa carrera. Però deu anys marquen una trajectòria i representen una prova que poden donar patent de suficiència i reconeixement d'eficàcia.

Els Estatuts de la nostra Entitat foren aprovats, el 12 d'abril del 1945, pel Ministeri de Relacions Exteriors, segons ofici N° S-3093, i ratificats per l'Assemblea de Constitució celebrada dos dies després. És, doncs, una felicitat coincidència, plena de significat, el fet que, la fundació del Centre Català de Caracas, s'escaigui en aquesta data del 14 d'abril, tan plena — per a tots nosaltres — d'il·lusions frustrades, de realitzacions fallides, i també d'ideals insensibles i d'esperances immarcescibles.

Tanqueu els ulls i, d'una manera especial els fundadors i post-fundadors immediats, penseu i mediteu serenament si, tot i la vostra fantasia creadora i impel·lent, amb plèthora de sentiments patriòtics, us creuà aleshores per la ment que el nostre Centre arribaria a tenir l'amplitud d'avui dia, a assolir el prestigi que ningú li regateja, i a man-

tenir el significat que ningú li pot discutir! És la força, companys, de la nostra Catalunya!, i d'ella brolla una deu, que encara raja, i que de nosaltres depèn que sigui com la bóta de Sant Ferriol.

Als fundadors i als qui no essent-ne han arribat a sentir a través del Centre la simpatia, el respecte i la consideració que comporta una amistat pregona, a tots aquests companys selectes, un prec en el dia d'avui. No us n'allunyeu, ajudeu-lo cadascú amb els mitjans espirituals i morals de què disposeu. Feu-vos vostra la tasca feta i defenseu-la, procurant conservar-la digna de l'elogi dels de dins i dels de fora. I els altres, arribats de nou, no deixeu d'aportar-hi la vostra actuació, que tothora serà ben rebuda.

No us imagineu la nostra Entitat com una pianola on es tiren unes monedes de tant en tant perquè toqui i rutlli sola. No, en tot cas és com un orgue, al qual, a més de la subtileza i esperit refinat dels executants, li són indispensables i precisos una diversitat de registres, per a servir-se'n quan la partitura ho exigeix. Així mateix, doncs, és el nostre Centre: cada grup de socis o les Seccions són elements o registres que, si no són necessaris en un mateix instant, fan efecte quan se'ls posa en funcions, amb la qual cosa s'obté l'harmonia del conjunt. I no vulgueu mai que el Centre es converteixi en un orgue de gats.

Podríem, naturalment, farcir aquest Xè aniversari de promeses insinuants i altres galindanes enllepolidores o bé, si tant no, vestir-lo d'una retòrica ufanosa i violada. Tan mateix, preferim deixar que tota la nostra ambició es manifesti pels seus passos comptats, com ha estat una norma de consuetud durant aquesta dècada passada.

I posat que la qualitat cultural i patriòtica del nostre Centre depèn, en gran part, de la de les tasques socials, voldríem que vosaltres, consocis, ens atorguéssiu, més que un somris d'escepticisme benivolent, la vostra col·laboració cordial i decidida.

MEMORIA ANUAL DE LA JUNTA DIRECTIVA

El Secretari General, senyor Antoni Espinassa, començà referint-se amb paraules d'elogi al seu predecessor, amb el qual el Centre sempre — diu — ha tingut un excel·lent col·laborador. Després passà a explicar els canvis que en el transcurs de l'any es veieren obligats a efectuar en la Directiva a causa de les dimissions presentades.

Caracteritzà la labor de la Junta Directiva com a eminentment administrativa, tal com s'havia demanat en l'Assemblea que l'elegí:

“Vam procurar dirigir els nostres esforços cap al sanejament de les finances del Centre, procurant eixugar el deute contret en Juntes anteriors per a la instal·lació del nou local. La nostra norma ha estat viure dintre de la realitat, i, tot celebrant els actes acostumats i que són l'ànima de l'Entitat, no fer més despeses de les que permeten els ingressos, tenint en compte les obligacions contretes inherents al préstam al qual s'hagué de recórrer.

Podem afirmar que en gran part hem assolit els propòsits i, com es pot veure en la nostra exposició de comptes, durant la nostra gestió no hem despès en mobiliari sinó

1.771.10, i en els nombrosos balls i actes efectuats no hem perdut sinó 1.664.45 bolívares. Per altra part hem pagat la quantitat de 18.874.10 bolívares corresponent a despeses i deutes contrets durant la gestió anterior a la nostra. El deute del Centre passà a ésser pel 31 de desembre passat d'uns 8.000.00 bolívares.”

El senyor Espinassa es refereix al fet que la comptabilitat del Centre ha estat notablement millorada gràcies al treball i als coneixements del Comptador, senyor Agustí Navarro, que ha realitzat per al Centre una tasca veritablement meritòria. Diu que si la Memòria d'enguany no té el lluïment d'anys anteriors, aquesta Junta—prova fefaent de la seva gestió eminentment administrativa—ha imprès un plec amb una detallada exposició de l'Estat de Comptes corresponent a l'any 1954, que ha estat tramès per correu a tots els socis, i ha merescut els millors comentaris.

L'exposició de Comptes abarca els següents capítols: Balanç de saldos, Saldos de Comptes Corrents, Percentatges de Rebuts cobrats, Pagaments corresponents a l'any 1953, Estat

d'aplicació de fons, Estudi de la rentabilitat, Compres de Mobiliari, Pèrdues amb els balls... Com es pot veure es deixa un estudi complet de les finances de la nostra Entitat.

“Cal dir—segueix—que si s'ha assolit endegar un xic la nostra situació econòmica ha estat amb la col·laboració de tots els socis i de manera molt especial de totes les Seccions del Centre. El Patronat de Cultura “Terra Ferma” es féu càrrec, no sols de la redacció, sinó també de l'administració del Butlletí, i per tant ha corregut amb les despeses que ocasiona. El “Catalònia” no ha demanat, comprenent la situació precària del Centre, la suma mensual que té acordada. El Grup Escènic també va acceptar fer-se càrrec de les pèrdues que poguessin ocasionar les seves representacions teatrals. La Joventut, per altra banda, també ens ha prestat la seva ajuda personal a fi d'evitar pagament de jornals en l'arranjament del local i dels festeigs, ensem que obrint subscripcions per tal de comprar el necessari sense castigar la Caixa del Centre: compra de discos nous, la nova taula de Ping Pong, etc.

Aquest esforç, que tant em plau d'assenya-